

Full diocesà

30 de juny del 2019

p4 – Mil anys del priorat benedictí de Sant Llorenç de Morunys

p5 – Escrit dels seminaristes majors als fidels de la diòcesi

Fes als altres tot allò que vols que et facin

Amb aquest lema ens disposem a celebrar la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit 2019, el pròxim diumenge 7 de juliol, a tot el territori de l'Estat espanyol.

Sens dubte aquest lema ens recorda les paraules del mestre Jesús, en l'evangeli de sant lluc, quan ens dóna uns bons consells d'estimació i de fer bé als altres, fins i tot als enemics. Ens diu: «Heu d'estimar els enemics, heu de fer el bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents.»

Si quan ens disposem a conduir el volant del nostre vehicle tinguéssim presents aquestes paraules de Jesús i ens les apliquéssim primerament a nosaltres mateixos, segurament que el nostre comportament com a conductors o vianants canviaria molt.

Els altres volen ser tractats i considerats de la mateixa manera que volem ser-ho nosaltres, amb respecte i capacitat d'ajudar-nos en el projecte de viatjar feliçment i amb seguretat.

Conduir és l'acte més responsable de la nostra vida i que a vegades fem de forma poc compromesa al missatge de Jesús de

fer als altres allò que volem que ells ens facin a nosaltres.

Perquè estimem els nostres, la família, els amics, hem de conduir sempre amb serenitat, sense haver pres begudes alcohòliques ni drogues. Són el pitjor company de viatge que ens puguem buscar.

Respectem les normes del trànsit que volen donar-nos sempre les pautes oportunes i escaients, evitant de ser les víctimes d'un accident que ens pot deixar prostrats en una llitera durant tota la vida.

«Sóc responsable de la vida pròpia, de la vida dels qui viatgen a mi i de la vida dels qui trobaré durant el viatge.» Dons que només Déu (Pare-Mare) m'ha donat i que estic obligat a respectar i conservar.

Demaneu a la Mare del Bon Viatge (Santa Maria del Camí), al forçut sant Cristòfol, màrtir i protector dels conductors (10 de juliol), i a l'arcàngel sant Rafael, patró dels vianants, la seva protecció i empara.

Us desitgem per a dimecres vinent, 10 de juliol, una feliç festa de Sant Cristòfol, protector dels conductors. Demaneu la benedicció del vostre vehicle.

«Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures»

Diumenge XIII durant l'any / Cicle C

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

(19,16b.19-21)

Salm responsorial

Senyor, heretat meva i calze meu.

(Salm 15)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruïnt-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfeu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

(5,1.13-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encami-

nava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meva.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

(9,51-62)

«Jesús li respongué "Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu"»

El preu de seguir Jesucrist

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge posa èmfasi en el preu que pertoca pagar a aquells que volem seguir Jesús. Als fills del Zabedeu Jesús els para els peus en el seu intent d'arreglar el món per la via ràpida, tot i que no s'inventaven res: l'home de Déu Elies, segles enrere, havia fet quelcom semblant amb els profetes de Baal. A un altre, Jesús li calma els ànims quan aquest s'ofereix generosament a seguir-lo sense pensar en els costos del seguiment. El cas dels dos últims ens pot semblar més radical, ja que Jesús els priva d'una cosa tan natural com enterrar el pare o acomiadar-se de la família. No són gestos per copiar i enganxar, però ens inviten a una certa radicalitat que inclou compromís i fermesa en el seguiment de Jesús.

El nostre temps demana més que una simple adhesió a Jesús. Demana una certa radicalitat evangèlica. Els últims anys de la seva vida, el cèlebre teòleg Karl Rahner deia que a Europa la fe es troba en «temps hivernal». Per a sortir-se'n, demanava, en primer lloc, radicalitat evangèlica, retorn a les arrels espirituals. «És difícil saber de quina manera i amb quins mitjans fer-ho, però si el cristianisme estigués marcat per la radicalitat sorgiria la primavera en l'Església.» Tenim el repte de portar l'evangeli a l'home modern, que no solament rebutja Déu, sinó també tot allò que pugui donar coherència i sentit, fonament i finalitat a la seva vida; l'home que, segons el filòsof italià Vattimo, té preferència per una vida que «no s'adreça enlloc». No és senzill i té el seu preu. Però l'hem d'assumir. Com deia sant Tomàs, «si l'objectiu més alt d'un capità fos preservar el seu vaixell, el mantindria al port per sempre».

La imatge

Reprenem la lectura de Lluc on anuncia que Jesús resolgué decididament pujar a Jerusalem. Allí tindrà lloc el nucli del misteri pasqual. El deixeble també ha de caminar vers la ciutat santa sense que res ni ningú no l'en destorbi. La pedagogia de Jesús esdevé declaradament itinerant: segueixen un camí que els ofereix motius diversos per a la contemplació i per a l'experiència.

Jesús parlant amb els seus deixebles (1890).
J. Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana I

1 dilluns

Comença juliol, mes consagrat a la Preciosíssima Sang de NSJC
Gn 18,16-33/Salm 102/Mt 8,18-22

2 dimarts

—Sants Procés i Martirià
Gn 19,15-29/Salm 25/Mt 8,23-27

3 dimecres

—Sant Tomàs Apostol
Ef 2,19-22/Salm 116/Jn 20,24-29

4 dijous

—Santa Isabel de Portugal
—Santa Berta
Gn 22,1-19/Salm 114/Mt 9,1-8

5 divendres

—Sant Miquel dels Sants
—Santa Filomena
—Sant Antoni Maria Zaccaria
Gn 23,1-4.19;24,1-8.62-67/
Salm 105/Mt 9,9-13

6 dissabte

—Santa Maria Goretti
—Sant Isaïas
Gn 27,1-5.15-29/Salm 134/
Mt 9,14-17

7 diumenge XIV de durant l'any / Cicle C

—Sant Fermí
—Sant Ot
Jornada de responsabilitat en el trànsit
Is 66,10-14c/Salm 65/Ga 6,14-18/
Lc 10,1-12.17-20

Estrena del documental «425 anys: una història de resistència»

Redacció / Foto: Ramon Estany

El dia 16 de juny, al Teatre Comarcal de Solsona, va tenir lloc l'estrena del documental *425 anys: una història de resistència*. Més de dues-centes persones es van aplegar per visionar aquest documental sobre la història de la diòcesi solsonina. L'acte va començar amb una breu presentació, seguida de les paraules de Dani Sala, que va recordar com, ara fa un any, des de la diòcesi van contactar amb ell per encomanar-li aquest projecte. Després va ser el torn de Pep Cruz, que va manifestar que els veritables protagonistes del documental són totes les persones que durant aquests anys han configurat aquesta història. El bisbe Xavier No-

vell va tancar els parlaments agraint la feina feta a les persones que han dut a terme aquest projecte. El documental va durar cinquanta minuts i, en acabar, els espectadors van compartir una estona fora la sala del teatre i van poder col·laborar en la taquilla inversa que s'havia establert. Cal esmentar que d'aquí a pocs dies serà a la venda el DVD d'aquest documental al preu de 5 euros. Els interessats a adquirir-lo poden contactar amb el telèfon 973 48 06 19 o amb el correu electrònic bisbatsolsona@bisbatsolsona.cat. També poden passar per les oficines de la cúria diocesana o demanar-lo a les parròquies.

Mil anys del priorat benedictí de Sant Llorenç

El dia 16 de juny a la tarda se celebrà a l'església de Sant Llorenç de Morunys l'acte commemoratiu dels mil anys de la fundació del priorat benedictí.

En una església pràcticament plena, es presentà un llibret commemoratiu a càrrec de Jaume Adam i Vidal, alhora que s'explicaven alguns trets de l'evolució històrica del monestir. Seguidament el pare benedictí Jordi Castanyer pronuncià una conferència sobre la figura de sant Benet, la seva regla i la vida monàstica.

L'acte, que fou organitzat per la parròquia amb la col·laboració de l'ajuntament de la vila i l'Associació Cultural Vall de Lord, finalitzà amb un refrigeri als claustres de l'església, davant mateix de l'edifici prioral dels segles XV-XVI, protagonista de l'esdeveniment.

Informa: Jaume Adam.

Aplec de la Unitat Pastoral de Tàrrega

Josep Castellà

L'Aplec de la Unitat Pastoral Parroquial de Tàrrega, celebrat la tarda del diumenge 16 de juny a la vila de Verdú, aplegà 126 feligresos de Tàrrega, barriada de Fàtima, barriada Cor de Maria, Talladell, Verdú, Vilagrassa, Anglesola, Mas de Bondia i Montornès de Segarra. El programa d'aquesta trobada s'inicià a l'església de Santa Maria de Verdú amb el rés de les vespres i pregàries a càrrec d'un representant de cada parròquia i acabant amb el cant del Virolai. Presentà la trobada el rector de Tàrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca, acompanyat de Mn. Joan Viladot. Després seguiren unes documentades explicacions històriques dels notables tresors custodiats al bell

temple romànic verduní, les capelles i els grans murals. Una novetat important d'enguany fou la projecció, en les dependències del castell de Verdú, del documental *425 anys: una història de resistència*, que aquell mateix dia s'havia presentat també a Solsona. L'aplec acabà amb un berenar fraternal amb productes de la nostra terra al mateix recinte de l'històric castell, preparat per l'equip de voluntariat parroquial i veïns de Verdú. Al final hi hagué un parlament d'agraïment de Mn. Vilaseca en aquest acte de convivència i germanor i com a fi de festa s'escoltaren unes cançons de temes del Worship, interpretades pel duet targarí Tisana.

Final de curs al Seminari Major/seminaristes majors

Des de la comunitat del Seminari Major de Solsona, finalitzant aquest darrer curs, us fem arribar el nostre agraïment pel vostre acompanyament. Tots els seminaristes hem afrontat el curs amb voluntat de créixer en els diversos aspectes fonamentals del nostre camí cap al sacerdoci. Hem gaudit dels quatre pilars de la formació (intel·lectual, espiritual, humana i pastoral) rebuda pels nostres formadors i professors. El nostre interès per deixar-nos modelar en l'esperit de caritat envers els més allunyats només fa que créixer i, per tant, la nostra voluntat de romandre dòcils a l'Esperit Sant també augmenta. Desitgem de cor poder afrontar en un futur proper les diverses propostes pastorals i també saber establir vincles per tal de poder fer arribar l'anunci de la Bona Nova de Crist, tant als que ja pertanyen a les comunitats com a aquells que en són desconexors, fomentant així autèntiques comunitats familiars que vulguin esdevenir rostre de Crist. Només ens queda demanar la vostra contínua col·laboració en la pregària.

La força del patrimoni cultural de l'Església

Josep Maria Riba i Farrés, prev.

El patrimoni cultural és una realitat present en totes les nostres esglésies i ermites. És un patrimoni creat al llarg de segles i segles, és un patrimoni divers que abraça l'arquitectura, l'escultura, l'orfebreria... però també la litúrgia, la música, la festa... És un veritable tresor que sovint menystenim, cuidem poc, i no tenim present tota la força i els valors dels quals el patrimoni és portador.

Aquesta petjada creient feta patrimoni no ens pot passar desapercebuda. La veiem al mig de les ciutats i dels pobles, la trobem mentre fem turisme, ens apareix quan voltem per qualsevol paratge de muntanya o prop del mar. I l'hem de mirar amb calma, curiositat i contemplació. Perquè el patrimoni cultural és sempre fruit de multitud de diàlegs plens de gruix i d'història. Diàleg entre la comunitat creient i l'artista, entre l'artista i el teòleg o el biblista, entre l'artesà i la tècnica del seu moment, entre la tècnica i les possibilitats econòmiques de la comunitat... I tot perquè la Belleza és faci present en cada temps i en cada racó del nostre país.

D'aquest patrimoni en som hereus i administradors. I, com a tals, ens pertoca tenir-lo net, endreçat, custodiat, accessible... Perquè, plens de soroll com estem tots plegats, plens d'imatges, de presses, de pressions que ens atabalen en el nostre dia a dia, la vivència del patrimoni cultural pot esdevenir un veritable bàlsam per a repensar les grans preguntes de sempre. I hem d'ajudar a la contemplació d'aquest llegat, l'hem de mostrar amb gràcia, perquè desvetlli la cu-

riositat i aquesta obri el cap i el cor. El llegat patrimonial ha de ser un esquer per a encetar converses que vagin més enllà de la mirada purament artística dels nostres béns, més enllà de l'anècdota fugissera.

Si cuidem bé el nostre patrimoni cultural, qui travessi la porta de les nostres esglésies, encara que sigui per casualitat, es trobarà acollit, podrà reposar, podrà asserenar-se per fora i per dins. I, així, gaudirà de la contemplació, i de ben segur sentirà l'aire de l'Esperit que li farà obrir el cap i el cor. I l'acostarà a Déu, que és l'única finalitat essencial del patrimoni cultural de l'Església.

Per fidelitat al que som i a la nostra herència, aquest gran tresor és a les nostres mans.

(*) Delegat episcopal del Patrimoni Cultural del bisbat de Vic.

La vivència del patrimoni cultural pot esdevenir un veritable bàlsam per repensar les grans preguntes

Retaula de la Mare de Déu del Roser. Sant Joan d'Oïbo

La catequesi, al cor de la comunitat

Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi

«Entenem per grups d'acció pastoral en la parròquia, diferenciant-los dels moviments o d'altres equips, aquells grups que tenen encomanada una funció al servei de qualsevol àmbit pastoral en la parròquia, com ara la catequesi, la litúrgia, Càritas, la preparació al matrimoni, la pastoral de la salut, la pastoral de joventut...

»S'ha d'ajudar a fer que les persones més properes a la parròquia estiguin integrades en aquests grups d'acció pastoral que prenen responsabilitats en la parròquia. Així s'eviten els personalismes i s'ajuda la consciència comunitària i missionera que la parròquia ha de tenir» (Directori de la parròquia, nn. 26-27).

És evident que no vivim una època de canvis, sinó un canvi d'època. I les nostres comunitats parroquials s'han vist profundament afectades per aquest canvi d'època. I òbviament

l'època en què tothom era cristià necessitava una catequesi molt diferent de la que necessita el moment actual. No ens referim solament a un canvi de mètode catequètic; cal una nova manera d'acollir, escoltar, anunciar, acompanyar. I això no sols afecta la catequesi, sinó tota la comunitat, la parròquia. Així, doncs, dedicarem aquestes jornades a descobrir que el lloc natural de la catequesi està en el cor de la comunitat...

Informació

Del divendres 5 de juliol al dissabte 6 de juliol del 2019.

Seminari Conciliar de Barcelona - Sala Sant Jordi.

Inscripció prèvia fins al dia 30 de juny del 2019 a www.sic-catequesi.cat.

Telèfon d'informació: 933 021 041.

Organització: Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears.

Ràdio

Un programa dedicat a la gent gran

Juntos paso a paso

rne

Diumenges, de 7 a 8 del matí, a Radio Nacional.

Dirigit i presentat per Juan Fernández Vegue.

La gent gran busquen en la radio informació, entreteniment, companyia. Busquen una mica del que tots busquem quan engeguem el transistor o la ràdio del cotxe. Però, què ens aporten ells a nosaltres?.

La gent gran aporten al nostre món una visió diferent, la d'algú que ha viscut molts moments històrics, la de qui ha sofert o sofreix les seves pròpies crisis econòmiques, la de qui troba en els relats radiofònics la descripció d'una realitat que no poden veure amb els seus ulls, la de qui descobreix en un micròfon un mitjà per a lluitar perquè s'eliminin barreres arquitectòniques, la de qui pateix una malaltia o sofreix pèrdues i encara així té ganes de tirar endavant... Una visió plena de lluita i esperança, una visió exigent.

La catequesi,
al cor de
la comunitat

Però... Per a quina parròquia?

Home i dona els va crear

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Déu va crear l'home a imatge seva,
el va crear a imatge de Déu,
creà l'home i la dona.

Gènesi 1,27

Aquest és el títol d'un recent document de la Congregació per a l'Educació Catòlica que cerca «oferir algunes reflexions que puguin orientar i donar suport a les persones compromeses amb l'educació dels infants i joves per a afrontar curosament les qüestions més discutides sobre la sexualitat humana, a la llum de la vocació a l'amor a què és cridada tota persona».

Avui els pares es troben davant d'una desafiadora emergència educativa, especialment pel que fa als temes de l'afectivitat i de la sexualitat. Impera l'anomenada ideologia de gènere, que essencialment nega la diferència sexual entre home i dona, ja que considera que el sexe no es defineix genèticament, és a dir, en el naixement, sinó que es construeix segons el propi desig.

Aquesta ideologia està influïent objectivament en el pensament social, orientant-lo cap a posicions contràries a l'antropologia cristiana. És la posició que defensa pràcticament tot l'espectre polític. És la ideologia que influeix en els guions de les sèries nostrades adreçades a adolescents. Són els criteris que cada cop més penetren en la publicitat que ens impacta cada dia. Sobretot, són els cri-

teris que impregnen la majoria dels materials didàctics que la Generalitat de Catalunya ofereix en la seva pàgina web adreçats als educadors.

És d'agrair, doncs, que la Sagrada Congregació hagi publicat aquest document que, a més de fer notar les importants diferències entre la visió de la persona humana d'aquesta ideologia i del cristianisme, reconeix també alguns punts de trobada, com «la lluita contra qualsevol expressió d'injusta discriminació».

És bo de recordar que ja fa uns anys la Conferència Episcopal Espanyola va publicar un important document sobre el tema: «La veritat de l'amor humà. Orientacions sobre l'amor conjugal, la ideologia de gènere i la legislació familiar».

Així, doncs, aquest document és una guia important per a orientar els pares en l'educació de la fe sense ignorar l'antropologia cristiana, la vocació a l'amor i les seves repercussions sobre l'afectivitat i la sexualitat. Us animo a llegir-lo o almenys a donar un cop d'ull al resum que també podreu trobar a la nostra pàgina web.

